

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Novè període

Sèrie C - Número 916

Dimarts, 28 de setembre de 2010

Comissió d'Estudi de la Situació de les Persones amb Discapacitats

PRESIDÈNCIA DE L'H. SRA. IRENE RIGAU I OLIVER

Sessió núm. 13

S U M A R I

Informe

i conclusions de la Comissió d'Estudi de la Situació de les Persones
amb Discapacitats (tram. 260-00001/08) p. 3

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

SESSIÓ NÚM. 14

La sessió s'obre a dos quarts d'una del migdia i quatre minuts. Presideix la Sra. Rigau i Oliver, acompanyada de la vicepresidenta, Sra. De Rivera i Pla, i de la secretària, Sra. López Ortega. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Bayona Rocamora.

Hi són presents les diputades i els diputats Sr. Cleries i González, Sr. Dilmé i Vert, Sra. Laïlla i Jou, Sr. Morell i Comas i Sr. Turull i Negre, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Martínez Medina i Sra. Prados Martínez, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Bosch Cuenca, Sra. Cabasés i Piqué i Sra. Cid i Pañella, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. López i Rueda i Sra. Pajares i Ribas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya, i Sra. Massana Mas i Sr. Postigo i Garcia, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Elaboració de l'Informe i de les conclusions de la Comissió (tram. 260-00001/08).

La presidenta

Iniciem la sessió.

Informe

i conclusions de la Comissió d'Estudi de la Situació de les Persones amb Discapacitats (tram. 260-00001/08)

Feta sense la correcció, eh? (*Veus de fons.*) Per tant, com que sabem que els grups fan confiança al seu ponent... (*Veus de fons.*) Sotmetrem a votació... –sotmetrem a votació... (*Veus de fons.*) En confiança. S'ha treballat en confiança, perquè a les compareixences sí que hi havia més gent a escoltar, però després, lògicament, vam crear l'estructura com de ponència, i ara, doncs, donem valor al treball del ponent. Si hi ha algun grup que discrepa del contingut...? (*Pausa.*) I, si no, doncs, el que sí que farem és enviar a tots els membres..., demanarem al Parlament que envii a tots els membres d'aquesta legislatura el document, perquè..., com que és publicarà, doncs, estarà publicat al Butlletí i estarà a disposició de tothom. Per tant, agrair a tothom el treball fet a les diferents instàncies.

Cal dir, aquí, que els serveis del Parlament han treballat molt, perquè l'anàlisi de la convenció a nivell jurídic, doncs, ha estat una gran aportació dels serveis d'estudis de la cambra. Això li ho volem agrair molt al lletrat. I, per tant, doncs, ens ha donat un rigor que ha complementat molt més la part més vivencial i reivindicativa que podia haver-hi de les mateixes compareixences.

Esperem que aquestes recomanacions orientin l'actuació futura en aquest camp, que ha estat sempre un camp de màxim consens i que crec que, políticament, és important que també s'hagi arribat a aquest consens en l'elaboració de les comissions i del treball de la co-

missió, però especialment de les conclusions i les recomanacions.

Per tant, moltes gràcies.

(*Pausa.*)

...jo donava per fet..., he demanat si hi havia algun grup que tenia..., si no, entenc que es fa per assentiment. Hi ha alguna altra observació? (*Pausa.*)

La Sra. Laïlla i Jou

Sí, sent la última comissió després d'un grup de treball, m'agradaria, doncs, agafar un moment la paraula com a portaveu de Convergència i Unió.

La presidenta

Doncs, fem un torn breu a tots els grups que estiguin a disposició.

La Sra. Laïlla i Jou

No, de manera molt breu i molt ràpida, però entenc que és de rebut, doncs, agrair, tant al lletrat com al tècnic, la feina que han fet en el treball continu de la comissió i també del grup de treball. Que ha estat una feina, doncs, a vegades, una mica desendreçada per part nostra, i que, per tant, agrair-los aquesta feina constant que han fet d'explicar-nos i perseguir-nos, per tant, doncs, per portar a bon port aquest document final.

Agrair també, doncs, als membres companys de la comissió i especialment de la ponència, també la paciència i la capacitat que han tingut tots, doncs, de transmetre les seves esmenes i aportacions a l'hora d'elaborar aquest informe. I, per tant, també, a la diputada que els parla, doncs, de permetre conèixer més en profunditat el tema de l'informe en qüestió.

I també, com no pot ser d'una altra manera, agrair a tots els compareixents i els experts, doncs, que han tingut la paciència d'explicar-nos, des de cadascuna de les diferents perspectives, la seva aportació que feien, doncs, per entendre millor quina és la situació de les persones amb discapacitat a Catalunya.

I crec que és de rebut, doncs, agrair tota aquesta feina, que s'ha fet al llarg de quatre anys i que, a més a més, s'ha anat fent d'una manera continuada o espaiada en el temps, en funció també de les nostres agendes; però que sí que ha tingut, doncs, el focus constant dels membres d'aquesta comissió. I, per tant, agrair a tots ells, doncs, la feina feta.

La presidenta

Doncs, em sembla molt bé donar-hi aquesta formalitat. Entenia que ho fèiem globalment però amb molt de gust..., el Grup Socialista...?

El Sr. Martínez Medina

Gràcies, senyora presidenta. Poca cosa a afegir, a part del que ha dit la companya, en el sentit de, primer, agrair, doncs, als tècnics de la casa, que jo penso que han fet un treball extraordinari. Vull dir, a mi, a vegades, quan viatjava de Reus a Barcelona, Barcelona-Reus, pensava:

«Com poden organitzar tot el desgavell que de vegades muntem?» Perquè això d'avui ha sigut relativament formal, no?, però d'altres vegades és més complex, no?

Jo crec que s'ha fet un treball... A veure..., qualsevol treball i qualsevol proposta, qualsevol informe en un procés de quatre anys sempre és allò que diem «manifestament millorable». Perquè allò que vam començar a repensar o a pensar, doncs, a començament de legislatura, hem hagut d'anar modificant-ho al llarg d'aquests quatre anys perquè la normativa no s'atura, i, aleshores, doncs, s'havia d'anar adequant.

Però jo penso que vam decidir dues coses que crec que són importants i que ho vam decidir tots plegats, que jo crec que és una de les coses també que ens ha significat, que és el consens de tots plegats en aquesta comissió. La primera, centrar la nostra visió en dos aspectes importants, perquè dintre de la discapacitat podien haver-se perdut una mica en tot el laberint que suposa la discapacitat, la concepció tan àmplia i plural que té la discapacitat.

Aleshores vam fixar dos objectius: un, el tema laboral, fonamental, perquè sense treball la dignificació de la persona és molt complexa, i, l'altre, l'àmbit de l'habitatge, que és una demanda que no solament és des de l'àmbit de la discapacitat, sinó que jo penso que és una demanda social. Aquí és un tema que jo penso que va ser important.

I l'altre, que va ser un tema, i no em dol prendas, allò..., como dicen, reconèixer que va ser la presidenta que va dir: «Escolta'm, potser hauríem de fixar també això» dintre d'un àmbit que és la normativa que ve des de l'ONU. Que jo penso que és un punt i a part, un punt d'inflexió en qualsevol normativa que a partir d'ara, doncs, s'hagi de tirar endavant, no?

Conceptes com comentava abans de l'accessibilitat universal donen peu a aquest canvi metodològic i d'intervenció, no? Ja no es fan les coses perquè hi hagin persones amb discapacitat. A partir d'ara es fan les coses perquè hi han persones. I aquest concepte que la persona amb discapacitat és l'eix vertebrador de totes les polítiques jo crec que ha subsistit al llarg de tots aquests mesos, anys i, doncs, fins aquí.

Certament han sigut aquests últims mesos quan hem posat molt la directa. I jo tenia, avui, una certa angoixa de dir que arribarem, arribarem, arribarem...? I hem arribat. I et fica doblement content, no? Perquè hem arribat bé, hem arribat a un consens. Jo crec que les aportacions que portàvem, concretament, doncs, i que s'havien fet, s'han tingut molt en compte per part de tots. I no tinc una altra cosa a dir que aquest document hauria de servir per –sigui qui sigui que continuï en aquesta casa, doncs– tirar-ho..., tirar-ho endavant, no? Perquè, si no, d'alguna manera, seria també quatre anys llençats. I això sí que, d'alguna manera, des del punt de vista personal –i crec que des del Grup Parlamentari que ens aquests moments represento–, seria llençar un esforç important, no?

Agrair..., m'ho he passat molt bé..., amb les companyes..., de veritat..., perquè a part de treballar, passar-s'ho bé és un *puntazo*, eh? I m'ho he passat bé, i, a més, amb un tema que sabeu tots que m'apassiona des del

començament. I, aleshores, doncs, res, vull dir, estigui aquí o estigui fora d'aquí, sempre estaré a la disposició de la comissió de discapacitats.

Gràcies.

La presidenta

En nom d'Esquerra...

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, de forma molt breu, senyora presidenta. En primer lloc, per disculpar l'absència de la diputada Marta Cid, que avui per problemes de salut, era la que li corresponia perquè és la portaveu d'aquesta comissió, però no ha pogut ser present entre nosaltres.

També, afegir-me, lògicament, als agraïments, que s'han fet en la primera i en la segona intervenció, i també el plaer d'haver estat, no portaveu, però sí d'haver col·laborat en aquesta comissió.

En tot cas, també, doncs, d'haver treballar amb persones amb les quals hi ha proximitat física, perquè estem asseguts pràcticament en el mateix o molt propers en l'escó, algun dels quals no repetirà, altres potser no repetirem per altres motius, però com a mínim n'hi ha que ja han anunciat que no repetiran i que ha estat un plaer, doncs, lògicament, treballar amb ells.

La presidenta

Bé. És el Grup Popular...

La Sra. Pajares i Ribas

Gràcies, senyora presidenta. D'una manera molt breu, no perquè el tema no sigui important i no s'ho mereixi, sinó per economia del temps. Tinc una comissió de peticions dintre de... (*veus de fons*), bé, millor dit, ja ha començat. Per tant, la meua intervenció serà molt breu. Afegir-me als agraïments que ja han fet d'altres portaveus. Primer, als serveis de la cambra: sense la seva ajuda penso que hauria estat impossible haver finalitzat i haver elaborat aquest informe. I també als compareixents perquè amb les seves aportacions hem pogut fer aquest document i, a més, el que ens han dit és la pura realitat. El que hem plasmat en aquest document realment és el reflex del món de la discapacitat i dels problemes i les necessitats d'aquest col·lectiu.

Per tant, penso que és d'agrair, que ho hem d'agrair a totes aquestes persones, doncs, que van venir aquí i que ens van donar el seu parer d'una manera molt clara en temes que, a més, ells són molt sensibles perquè a més els coneixen molt bé.

I, com no podia ser d'una altra manera, també, agrair a la resta de diputats la col·laboració. I, a més a més, doncs, el treball que hem fet, que comparteixo amb el senyor Àlex Martínez doncs que ha estat un plaer treballar en aquesta comissió. Jo era un tema que tampoc dominava i que, en canvi, doncs, ara si més no puc dir alguna cosa més que les típiques paraules que es diuen en aquests casos.

Moltes gràcies.

La presidenta

Molt bé. Doncs, la Laura Massana, d'Iniciativa.

La Sra. Massana Mas

Gràcies, presidenta. També afegir els agraïments als treballadors de la cambra, als lletrats, a tots els que ens han ajudat perquè aquesta comissió semblava una mica, en cristià catòlic, «l'obra del miracle», eh? Perquè vam començar també una mica recelosos i receloses, vam començar sense saber cap a on enfilaríem. Hem tingut sort, com tot, eh?, semblant que perdfiem temps això ens ha donat una sort, que és que va néixer la convenció, per tant, va ser un punt de llum, i a més un punt molt avançat, doncs, perquè aquest estudi realment acabi tenint, ho penso jo, recorregut, que ens ha permès doncs, també, pensar molt i centrar-nos. És a dir, el fet de no tenir una pressa molt marcada ens ha fet centrar ens dos aspectes, que al final són els que s'han demostrat vitals. I per això crec que l'hem encertat.

I també ens hem pogut conèixer molt millor. Hem pogut treballar conjuntament. Hem viatjat conjuntament, que això també és positiu, i és quan les persones, doncs, també les veus amb una altra mirada i pots, doncs, parlar d'altres coses, i, fins i tot, no pots parlar de política, la qual cosa també està bé.

I, d'alguna manera i per resumir-ho, crec que hem après també per saber-nos desprendre: desprendre'ns de vells tòpics, de coses, doncs, que en teníem coneixements esbiaixats, «aprendre dels que saben», eh?, també, com diu la cançó. Tant la presidenta com el diputat Martínez són grans experts, també la diputada Marta Cid, doncs, en els seus aspectes..., els altres potser érem més novells, i, en aquest sentit, crec que tot ha estat finalment positiu.

Hem acabat així gairebé en el límit del temps, però això és com una bona cistella de bàsquet, eh? Això són tres punts.

Res més, i gràcies a tots i a totes.

La presidenta

En el nom de Ciutadans...

La Sra. De Rivera i Pla

Bueno, yo os quiero, en primer lugar, agradecer... (*Veus de fons.*) No sé si me oís..., ¿sí? Bueno, agradecer a todos la acogida... –y muy principalmente a la presidenta–, la acogida que yo tuve en esta comisión, que, como sabéis, me incorporé en octubre del año pasado y para mí era como aterrizar en un mundo completamente distinto.

Yo no había oído hablar más allá de la Lismi pero por motivos estrictamente profesionales como abogada la-

boralista, ¿no? Y realmente aquí se da un enfoque más humano, se da un enfoque más amplio de todo lo que pueden ser los derechos de las personas discapacitadas que, como muy bien se concluye en este informe, forma parte de lo que son los derechos humanos.

Todo mi agradecimiento... Ha sido un orgullo para mí poder estar en esta comisión, y agradecer lo que he aprendido de vosotros en cuanto a conocimientos formales y al talante que ha presidido esta comisión.

Por todo ello, muchas gracias a todos, y, por supuesto, a los servicios técnicos de la cámara, además, ¿no?, que ya está implícito. Gracias.

La presidenta

Doncs, escolteu, és un goig que a final de legislatura jo sí que..., ja posats així en aquest to com més intimista, demanar disculpes per la meua manera de fer, no?, perquè sé que normalment sou gent més ordenada.

Aquí s'ha posat de manifest que l'ordre no es tracta només de plasmar-lo en un powerpoint o en un plantilla de planificació, sinó saber què és el que entre tots podem fer i obtenir un objectiu central.

Jo crec que es tractava que cadascú de nosaltres posés del que sabia, el millor, i fer-ho en el moment que el clima de grup ho permetia. Perquè és veritat que partíem d'una situació..., uns donant suport al govern, els altres a l'oposició, uns implicats directament professionalment en el sector, altres ho hem estat políticament, d'altres..., o sigui, hi havia una sèrie d'elements que tensionaven el grup. I això és veritat. Començar un treball molt rigorós, molt ordenat però amb tensió ambiental es demostra..., almenys en psicologia no t'ho recomana ningú.

Jo crec que el millor que podem fer és celebrar, doncs, aquest treball. Els més víctimes del procés, doncs, han estat, evidentment, l'Àngel Zardoya i l'Antoni Bayona. Però evidentment que es tractava d'això: de ser capaços de fer una nova mirada en el món de la discapacitació, d'un tema que Catalunya sempre se n'ha sentit orgullosa, i que, a partir d'aquest nou document, puguem també demostrar al Parlament... –que en el seu Reglament va posar allò de la previsió que hi hagi comissions d'estudi–, doncs, també era una responsabilitat demostrar que els estudis valien la pena.

El podríem haver fet formal i proud, l'hem fet formal i vivencial; ara hem d'esperar, doncs, que estigui al servei de les persones a qui va adreçat.

Doncs, moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a tres quarts d'una del migdia i dos minuts.